
Po sportovním stereotypu ráda zaměstnávám mozek

Po sportovním stereotypu ráda zaměstnávám mozek

„Vždycky mě fascinovala síla a fungování médií,“ vysvětluje volbu svého studijního zaměření studentka Fakulty humanitních studií UK Zuzana Bergrová a především také jedna ze čtyř bronzových štafetářek v běhu na 4x 400 metrů na červnovém mistrovství Evropy v atletice. Se svou trenérkou, absolventkou UK Martinou Blažkovou, a svými parťáčkami Jitkou Bartoničkovou, Zuzanou Hejnovou a Denisou Rosolovou nyní hledají tu nejlepší strategii na olympijskou trať.

Krátce před olympiádou si vaše štafeta vyběhala bronzovou medaili na mistrovství Evropy v Helsinkách. Dodala vám pozice na bedně patřičné sebevědomí před olympiádou?

Spíše než sebevědomí novou chuť do závodění. Po tom čtvrkařském maratonu, který jsem v Helsinkách absolvovala, už přicházela jistá otupělost a po medaili se člověk najednou vzpomene a uvědomí si, že ho to vážně baví. Ale je fakt, že jsme asi stoupy v očích soupeřek, už s námi musí počítat.

Prý zvažujete, že ukončíte vrcholovou sportovní kariéru. Jak to vidíte teď po takovém úspěchu v Helsinkách?

To je otázka, kterou nerada dostávám, protože vlastně sama nevím. Už jsem to chtěla zabalit loni, ale se štafetou jsme se probjovaly na olympiádu a to mi za to stálo. Celý rok jsem se při té dřině utěšovala tím, že už jenom půl roku, dva měsíce, měsíc... a teď, když to přišlo, tak nevím. Připadám si stará na to, abych zase další rok jen pobíhala po stadionu, na druhou stranu končit, když přišla životní forma? Nechávám to otevřené...

Dlouho jste spolu s trenérkou vymýšlely pořadí pro helsinkou štafetu. Která pozice vám nejvíce vyhovuje? Raději rozbíháte, nebo finišujete štafetu?

Já mám nejraději druhý úsek. První úsek se běží celý v drahách a na druhém se takzvaně sbíhá – za zatáčkou čili po sto metrech se všechny závodnice seběhnou do jednoho chumlu a už se běží kontaktně. To mi vyhovuje a zároveň rychle utíká, protože musím skoro polovinu tratě bojovat o pozici. Každý se na to nehodí, občas je strkanice a je potřeba být tvrdá a nedat se. Obecně je ale opravdu kumšt správně závodníky poskládat. Kdo má nejvíc sil, kdo je bojovník na finiš a kdo zvládne dobře rozběhnout... Tady se dá hodně získat i pokazit.

Co jste před olympiádou trénovala především?

Natrénováno máme dost, to se potvrdilo v Helsinkách. Těsně před hrami jsme měly čtrnáctidenní soustředění, o kterém trenérka mluvila jako o „ladícím“, ale stejně to byla tvrdá práce. Už toho ale nebylo tolik, trénovaly jsme kvalitně, ale méně, hodně jsme se věnovaly regeneraci a kompenzačním cvičením.

Na co jste se do Londýna nejvíce těšila?

A víte, že ani konkrétně nevím. Těšila jsem se na celou olympijskou atmosféru, na slavnostní zahájení, na to, že se budeme setkávat napříč sporty s ostatními olympioniky, na Londýn, kde jsem ještě nebyla. Už teď cítím takovou hrdost, že já, která se jako malá holčička koukala na olympiádu v televizi, budu tím sportovcem, na kterého koukají další malí caparti a sní o tom, že by jednou... třeba...

Jste před olympijským kláním nervóznější než před jinými závody?

To ne. Já nejsem nervózní ze závodu jako takového, ale z té trati. 400 metrů je prostě odporná trať, která vám to dá pěkně sežrat (*smích*). Takže pro mě v podstatě není velký rozdíl mezi mistrovstvím republiky a olympiádou, v obou případech zažívám stejné předzávodní pocity, tedy stejné nepříjemné (*smích*). Ale to až tak v den závodu.

S jakým cílem jste do Londýna přijely?

Zásadní bude probojovat se do finále. Bude to těžké, ale měly bychom to zvládnout. A pak můžeme být stejně osmé jako čtvrté, medaile by byla zázrak. Nejsem plánovací typ. Jdu na start a nechám tam duši, ale dopředu moc nespekuluji.

Jak se vám daří skloubit studium na UK s vrcholovou sportovní přípravou?

Já už jsem takový ten přesluhující student. Státnice jsem dělala vloni a teď už jen doplňuji diplomovou práci, kterou bych ráda odevzdala v září. Občas jsem zažívala těžké chvíle, kdy přijedete z těžkého tréninku na sérii přednášek, nestihnete ani oběd a pak se tam sotva držíte v bdělém stavu. Nemáte tolik času se pořádně připravit, je fakt těžké soustředit se po dvoufázovém tréninku na psaní seminární práce, když k tomu máte ještě povinnosti běžného typu jako údržba domácnosti, vaření a podobně.

Problém byl ale hlavně se zahraničními soustředěními, která bývají obvykle minimálně na čtrnáct dní a je jich během roku několik. Oběhat vyučující, domluvit si penalizace za absence, shánět ušlou látku... Musím ale říct, že v tomto ohledu mi všichni většinou vyšli vstříc. Spíš mě mrzí, že jsem si neužila studentského života. Po státnicích místo panáka se spolužáky následoval trénink stejně jako v pauzách mezi přednáškami. Ale něco za něco.

Většina vrcholových sportovců volí spíše studium Fakulty tělesné výchovy a sportu. Kdo vás přivedl ke studiu tak obtížného oboru, jakým je elektronická kultura a sémiotika na Fakultě humanitních studií?

V tom, že nechci jít na FTVS, jsem měla jasno od začátku. To prostě není škola pro vrcholového sportovce. Jet v polovině sezony na cyklistický kurz nebo chodit v šest ráno před tréninkem ještě plavat, to není nic pro mě. Když mě bolela hlava z Peircovy třetího a Derridovy dekonstrukce, hned jsem měla chuť to jít „vypláchnout“ na trénink, a naopak, po tom sportovním stereotypu ráda zaměštnám mozek.

Chcete v budoucnu zůstat u vrcholového sportu třeba jako trenérka, nebo plánujete věnovat se oboru, který studujete?

Kariéra ve sportu mě vůbec neláká. Budu toho mít po těch letech dost a těším se, že budu konečně dělat něco pořádného. Vždycky mě fascinovala síla a fungování médií, proto jsem se rozhodla pro tento obor. Baví mě ale spíše ta „aplikovaná“ stránka, nezhlédla jsem se v akademickém bádání.

Jak relaxujete od studia i od sportu? Zbývá vám vůbec ještě nějaký volný čas na koníčky?

Když zrovna nejsem někde za humny na soustředění, tak toho stíhám celkem dost. Bohužel není moc času na ostatní sporty, hrozně mě baví lezení a vysoké hory, horské kolo v pořádném terénu. Zajímají mě média a reklama, hodně čtu, hraji na kytaru, za okny pěstuji, co se tam jen vejde, vyrábím šperky a vůbec si tak doma pořádně něco kutím. Jsem schopná si tři hodiny v kuse pouštět hudbu a plně se na to soustředit. No a taky mě baví pečení, myslím, že jsem v tom hodně dobrá a že budu jednou pěkně tlustá (*smích*).

- **Zuzana Bergrová na olympiádě v Londýně**

Datum a místo narození:	24. 11. 1984, Ústí nad Labem
Sport, disciplína:	Štafeta běh 4x 400 m
Trenér:	Martina Blažková
Kdy bude závodit v Londýně:	Kvalifikace: 10. srpna Finále: 11. srpna

[Přečtěte si další články o olympijských hrách v Londýně, které pro vás připravila redakce i-Fora.](#)